

MORMOR OCH MORFAR OCH MONSTER

Jens Peter Karlsson

Figureerna i pjäsen är
en dotter
en mamma
och ett monster.

Tre punkter (...) indikerar att figuren inte fullföljer meningen. Det betyder därmed inte nödvändigtvis att repliken blir avbruten av annan figur.

Femte versionen

Natt.

En ytterdörr, blockerad av en låst kätting.

Ett fönster, gardinerna är fördragna.

Ett bord; duken når golvet. På bordet en telefon och en burk med skruvlock.

En golvlampa, med justerbar arm.

MAMMAN kommer in med rått kött. I sin famn har MAMMAN ett lindat spädbarn. Under pjäsen kommer MAMMAN aldrig vara utan byltet i famnen.

MAMMAN kastar in köttet under bordet.

MAMMAN

I mörkret
om natten
är jag inte rädd.
Jag är inte rädd
om natten.
I mörkret
ser man ingenting
eller nästan ingenting.
Man kan se lite
bara lite
man kan se former
i mörkret
men allting ser likadant ut
när det är svart.
Man kan inte se
om det är ett bord
eller ett monster
som hukar där i mörkret.

MAMMAN

Och då tänker jag:
att det är nog ett bord
och inte
ett monster
där i mörkret.

(Paus.)

Men när gryningen kommer
när ljuset kommer:
det är då jag blir rädd.
Det är då
dom kommer.

MAMMAN tar ut en potta från under bordet.

Gryningen kommer.

MAMMAN

I gryningen kommer dom
ner ifrån lägenheten
där ljuset aldrig släcks
allra högst upp
i höghuset.
Då krälar dom
ner för alla trapporna
ner för kullen
över grusplanen
förbi kyrkan
och gymnastiksalen
och gatuköket
och sen genom tunneln
under stora vägen
och sen är dom här.
Dom krälar hit
för att äta
barn.

Kyrkklockorna klämtar.

MAMMAN Nu kommer dom.

MAMMAN *skyndar ut.*

Något rör sig under bordet.

En benpipa kastas ut från under bordet.

DOTTERN *kommer in och väntar med handen på telefonluren.*

DOTTERN Min mamma sover på dan
men inte på natten.
Gör era föräldrar det också?

Telefonen ringer och DOTTERN svarar omedelbart.

DOTTERN Hej det är jag.
(Paus.)
Hej mormor.
(Paus.)
Bra.
(Paus.)
Det är bra i skolan.
(Paus.)
Ja jag väntar.
(Paus.)
Hej morfar.
(Paus.)
Bra.
(Paus.)
Det är bra i skolan.

MONSTRET, *gömd under bordet, försöker gripa tag om DOTTERN*

som omedvetet hinner flytta på sig. Emedan MONSTRET befinner sig under bordet syns aldrig något annat än armarna som sticker ut genom duken. DOTTERN går till fönstret och drar undan gardinerna.

DOTTERN Ser ni nu?
Jag står här i fönstret.
(Paus.)
Men vänta lite.

DOTTERN placerar golvlampan vid fönstret, tänder den och ställer sig själv i motljus.

DOTTERN Ser ni nu då?
(Paus.)
Jag har inte gjort sönder nåt
jag bara flyttade lampan.
(Paus.)
Ja jag ska ställa tillbaka den.
Förlåt
det var inte meningen ...
(Paus.)
Ja
vi hörs då då.
Hej.

DOTTERN drar för gardinerna och lägger på luren, men råkar då välta omkull burken som rullar i väg; någonting skramlar inuti.

DOTTERN tar burken, kämpar med locket, får slutligen upp burken, försöker fiska upp någonting ur den men misslyckas, vänder istället uppochner på burken: en nyckel faller ut.

DOTTERN tar nyckeln och skyndar till dörren. MAMMAN störtar in.

MAMMAN Jag vill att du lovar mig
att du inte försöker öppna dörren igen.
Lova mig det.

DOTTERN Lovar.

MAMMAN Är det mormor och morfar
som lurar i dig saker?
Är det dom som fått dig att leta
efter nyckeln?

DOTTERN Dom har inte pratat om nån nyckel alls.

MAMMAN Du ska inte prata med dom mer.
Dom bara ljuger.

MAMMAN *biter av telefonsladden, får då en elektrisk stöt.*

MAMMAN O vad räligt!
jag fick en stöt.
Mitt hjärta slår tokigt.
Usch det är livsfarligt med el.
Usch fick du också en stöt
min stackars lilla bebis?
Du klarade dig
va?
Visst gjorde du det?

DOTTERN Jag kan ta bebisen till doktor
om du vill?

MAMMAN Utanför dörren
är det farligt.
Förstår du det?

DOTTERN Jo
men ...

MAMMAN Säg det ordentligt
säg det högt:
jag
lovar.

DOTTERN Jag lovar
att inte försöka öppna dörren.
(Paus.)
Men
jag skulle
ändå vilja
att jag
på nåt sätt
som jag
liksom
skulle kunna:
gå i skolan.

MAMMAN Gå i skolan?
Skola är bara trist.
Jag gick massor med år
och alla dom var trista.
Och läsa kan du ju redan.

DOTTERN Ja jo
eller inte så bra
jag kan läsa
men inte så bra.
Och jag skulle vilja lära andra saker också.

MAMMAN Hur ska du kunna lära dig nåt
överhuvudtaget

MAMMAN om du inte lär dig lyssna först?

(Paus.)

Lyssnar du?

Där ute

finns rånare med kniv

som bara väntar

på nästa rånoffer

och det kan vara du.

Dom tar dina pengar

och din mobil

och till och med din jacka.

DOTTERN Jo

men

jag har ju

inga pengar

och min mobil är paj.

Och min jacka är ju skitful.

MAMMAN Dom hoppar på en

utan anledning

bara för att dom tycker det är roligt

att slå ner en.

Och sen när man ligger på marken

och har jätteont

då fortsätter dom att sparka

bara för att dom tycker det är roligt

att sparka på en.

DOTTERN Ja jo

men

skulle jag inte kunna

gå ner till gatuköket i alla fall?

Det syns ju härifrån fönstret.

MAMMAN

Där ute
finns sjuka människor
som bara väntar
på nån att smitta ner.
Vet du att vanlig influensa
sån vanlig som du också haft
sån influensa dödar
en halv miljon människor varje år.
Vet du hur många det är:
en halv miljon?
(Paus.)
Ta dig själv
hela din kropp
och alla dina tankar
och allting som är
du
och helt unikt.
Ta allt det
och multiplicera med en halv miljon.
(Paus.)
Det är sånt här som du inte förstår
eftersom du är bara en dum unge
som inte förstår sånt som
vuxna förstår.

DOTTERN

Men om jag
skulle gå i skolan?

MAMMAN

Där är man utsatt.
Ingen som skyddar dig
på rasterna
på skolgården
då är du ensam och utlämnad.
Och vem vet
vilka smittoämnen

MAMMAN du skulle dra med dig hem hit.
Jag måste skydda min bebis
det är mitt jobb
att skydda bebisen
från allt farligt.

DOTTERN *hittar benpipan.*

MAMMAN Min söta lilla bebis
jag ska skydda dig mot allt det farliga
ja det ska jag
för du är så liten
och så söt
och alldeles utsatt.

DOTTERN *undersöker bordet från avstånd.*

MAMMAN Men du behöver inte vara rädd
för jag skyddar dig
mot allt
och alla.
Vem som helst
det spelar ingen roll ens om dom är familj.
Jag skyddar dig mot familjen också.
Och det är ditt jobb också
som syskon.
Som storasyskon är det ditt jobb att skydda.
(*Upptäcker DOTTERN vid bordet.*)
Gå bort därifrån!
Du vet att du inte får titta under bordet
det vet du.

DOTTERN Jo
jag vet
jag skulle inte ...

MAMMAN Hur många gånger har jag sagt
att du inte får titta under bordet?
Hur många gånger har jag sagt
att det är farligt att titta under bordet?
Hur många gånger har jag sagt det?

DOTTERN En halv miljon.

MAMMAN Försöker du vara rolig
va?
Försöker du det?
Ska jag skratta åt det
va?
Ska jag skratta åt att du utsätter dig
för fara?
Du utsätter bebisen för fara.
Du
är en fara för min bebis.
(Paus.)
Få se om du tycker det här är roligt:
du får ingen mer mat
inget mer att äta.
Tycker du det är roligt?
att vara utan nåt att äta.
Det tycker jag är *jätteroligt*.

MAMMAN *tar med sig* DOTTERN *ut*.

Natt.

DOTTERN, *med famnen full av lakan, skyndar in på tå, drar
undan gardinerna och försöker därefter binda ihop lakanen.*

DOTTERN *har stora problem att knyta ihop dem.*

DOTTERN Det är inte lätt

DOTTERN att binda lakan.
Jag trodde det var så som man gjorde
när man ska rymma
vare sig man är prinsessa
inspärрад i nåt fult torn
eller skurk
inlåst i nån ful cell.
Undra om inte
den här knuten håller?
(Belastar knuten.)
Den håller.

MAMMAN *kommer in med pottan i hand.*

DOTTERN Jo
alltså
det här är inte alls
som det ser ut
utan nånting helt annat
som jag tänkte
att man skulle
kanske
kunna bygga ett tält
som man kunde gömma sig i
om det kom nåt monster
eller nåt sånt.

MAMMAN *drar för gardinerna.*

MAMMAN Du tvingar mig
att göra det här.
Jag är tvingad:
jag måste skydda mig själv
och min bebis.

MAMMAN *försöker binda* DOTTERN *med lakanen.*

DOTTERN Nä men
jag försökte ju inte öppna dörren
som jag lovade
snälla.

MAMMAN Jag måste.
(*Paus.*)
Det är inte lätt
att binda lakan.
Hur hade du tänkt klättra med dom här?
Dumma unge.

DOTTERN *är någorlunda bunden.* MAMMAN *går ut.*

DOTTERN *kämpar och lyckas ta sig loss.*

Bordsduken rör sig.

DOTTERN *cirklar omkring bordet, undersöker det.* MONSTRET
griper tag om fotleden på DOTTERN *som sparkar sig fri.*

DOTTERN Ett monster
under bordet
som tog tag i mig.
Såg ni det?
Tog tag i mig
jättehårt
det gjorde ont.
Händerna var jättekalla
som en fryst köttbit.
Det är visst så:
att det finns en massa faror.
Allting är visst farligt

DOTTERN till och med borden som står i våra rum.

MONSTRET Inte borden är farliga
borden är inte farliga
det är vi vi vi
som bor under borden
som är farliga.
(*Paus.*)
Så du vill komma ut
ut genom dörren
ut utomhus?

DOTTERN Jag ville det
men nu vet jag inte.
Det kanske är för farligt där ute.

MONSTRET Nej nej nej
inte farligt där ute
här inne farligt är det.

DOTTERN Men jag kan inte komma ut.
Dörren är låst.

MONSTRET Dörren är låst med ett lås
men låset har en nyckel
och nyckel har jag.
(*Visar upp en nyckel, en uppenbart olik sådan.*)
Med nyckel kan du
låsa upp dörren
och komma ut.

DOTTERN Jag vill inte gå ut.

MONSTRET Inte våga gå ut?
Klart du våga gå ut.

MONSTRET Där ute inte farligt:
monstren dom farliga håller sig inne.

DOTTERN *närmar sig nyckeln.*

MONSTRET Aja baja!
inte får du nyckel bara så där.
Måste göra nåt för mig mig mig.
Jag hjälper dig
du hjälper mig.

DOTTERN Vad vill du jag ska göra?

MONSTRET Vad du göra
är att öppna buren
som jag är fången inuti.

DOTTERN Kan du inte komma ut från under bordet?

MONSTRET Under bordet finns bur
och i buren finns jag.

DOTTERN Men du är ju farlig.

MONSTRET Nej nej nej
inte farlig är jag.

DOTTERN Det sa du ju själv:
du sa att du var farlig.

MONSTRET Nej nej nej
alldeles ofarlig.

DOTTERN Tror du jag är nån dum unge?
Om jag släpper ut dig

DOTTERN kommer du äta upp mig säkert.

MONSTRET Usch och fy
inte äta upp dig.
Äter inte kött
äter bara grönsaker:
jag är vegetarian.

DOTTERN Jag äter inte heller kött
jag vill inte äta döda djur.
Fast det har jag inte sagt till nån.

MONSTRET Jag enda du sagt till?

DOTTERN Alla andra äter ju kött.

MONSTRET Du öppna min bur
så kan vi prata mer om inte äta kött.

DOTTERN *stjul nyckeln.*

MONSTRET Ge hit nyckeln!
din jävla jävla jävla!

DOTTERN *försöker öppna kättingen, men nyckeln passar ej.*

DOTTERN Det är ju inte rätt nyckel.
Den här går till nåt annat.
Du ljög för mig.

MONSTRET Vad då då då
om jag ljög
du tjuvade nyckeln som var min.

DOTTERN Men du ljög ju ändå.

MONSTRET Men du är en tjuv.

DOTTERN Och då ljög du också om att du är ofarlig
och inte äter kött.

MONSTRET Vi kan visst inte lita på varann
du och jag.
Men hur man kommer ut vet jag
ut genom dörren
men det vet inte du.

MAMMAN *kommer in med en stek på ett serveringsfat.*

MAMMAN Titta vad jag har gjort.
Luktar det inte jättegott?
Jag vet att det var länge sen
jag lagade ordentlig mat
men jag har haft så mycket med bebisen.
Jag vet att det blivit mycket böner på burk för dig
och det kan man ju inte leva på:
böner på burk.
Men nu ska du få dig en riktig
rejäl stek.
Sätt dig vid bordet.

DOTTERN Jag kan
stå.

MAMMAN Fåna dig inte.
Sätt dig ner nu.

DOTTERN *sätter sig på behörigt avstånd från bordet.*

MAMMAN O vad fett och fint.
Kom här då

MAMMAN så ska du få dig en bit.

DOTTERN Jag sitter ganska bra
här.

MAMMAN Jaja.

*MAMMAN skär en bit stek och slukar den, skär en bit till och
räcker den till DOTTERN.*

MAMMAN Blodig och härlig i mitten är den.

DOTTERN Jo
alltså
jag är inte
så hungrig.

MAMMAN Men den här lilla biten klarar du väl?
Smaka på den i alla fall.

DOTTERN känner på köttbiten, men repelleras omedelbart.

MAMMAN Är det nåt fel på min mat?

DOTTERN Nä nä
jag bara
har ont i magen.

MAMMAN Det här är jättegott.

DOTTERN Jo.

MAMMAN Kasa hit stolen nu
och ät.

DOTTERN *flyttar lite närmare, håller uppsikt över dukens rörelser.*

DOTTERN Jag kan inte.
(*Går undan.*)
Förlåt
men jag kan inte.

MAMMAN Du är en sån otacksam unge.
Om du inte vill äta nu
så behöver du inte äta alls mer.
Jag går och öppnar alla burkade böner
och häller ut alltihop i avloppet
så blir det ingen mer mat för dig.

MAMMAN *går.*

MONSTRET (*Stönar.*)
Luktar
mmm!
luktar
mmm mmm mmm!
luktar
kött.
Ge mig kött!

DOTTERN Jag tänker inte ge kött till monster.

MONSTRET Monster
jag?
Vem är mest monster:
jag
eller din mamma?
Inte jag
som är elak mot dig.

DOTTERN Jag vill bara komma härifrån
bort från alla monster.
Jag vill till mormor och morfar.
Dom är i alla fall nästan
normala.

MONSTRET Ordna det kan jag.
Bara släpp ut mig
så äter jag upp din mamma
och du kan komma ut
ut genom dörren
ut utomhus.

DOTTERN Då äter du upp mig också.

MONSTRET Nej nej nej
räcker bra med en
jag blir mätt.

DOTTERN Men
jag vill inte att du ska äta upp nån.
Inte mamma heller.

MONSTRET Hon är ju elak
mot dig.

DOTTERN Nä!
det är hon inte alls!

MAMMAN *kommer på dem. Gryningen kommer.*

MAMMAN Din dumma unge!
vad har du gjort!
Förstår du inte vad du gjort!
Nu har du gjort det

MAMMAN och det kan inte göras ogjort
din dumma dumma unge.

DOTTERN Förlåt.

MAMMAN Förlåt betyder ingenting
det är bara ett dumt ord
för dumma ungar.
(*Drar undan gardinerna.*)
Titta!
Där ute
är världen
och världen är en farlig plats.
Varför förstår du inte det?

DOTTERN Jag vet inte.

MAMMAN Hur många gånger ska jag behöva varna dig!
för stora vägen och cyklisterna som inte ser sig för!
och bilisterna som kör för fort och är berusade!
och alla ungdomsgäng som härjar på kvällarna!
och pundarna som snedtänder i buskarna!
och kravallpoliserna som slår med batong!
och militanta veganer med brandbomber!
och araber som går omkring med sprängmedel!
och alla skinnskallar och pitbullar!
som ger sig på alla oss vanliga normala!
som inget ont gjort
och så duvbajs överallt
som ger en fågelinfluensa.
Det är ju farligt.
Säg att det är farligt.
Säg det!

DOTTERN Nä

DOTTERN jag säger det inte.
Det är inte världen det är fel på
det är dig.

MONSTRET Nyckeln som du tjuvade öppnar min bur.

DOTTERN *släpper ut* MONSTRET *som omgående försöker äta upp*
DOTTERN.

MONSTRET Kött kött kött!

DOTTERN Hjälp!

MAMMAN *ingriper.*

MAMMAN Du ger dig inte på mitt barn!

MONSTRET Mmm
en bebis i famnen
med kött så mjällt
att det smälter på tungan.

MONSTRET *jagar* MAMMAN.

MONSTRET Äta bebis
mmm mmm mmm!

Kyrkklockorna klämtar; MAMMAN flyr och MONSTRET gömmer sig under bordet.

MONSTRET Lås buren!
Måste låsa nu nu nu
dom kommer.

DOTTERN Nä

DOTTERN jag tänker inte låsa nån bur
förrän du öppnar dörren
jag vet att du kan.

MONSTRET Kan inte.

DOTTERN Kan du visst
du bara ljuger igen.

MONSTRET Nej nej nej.

DOTTERN Öppna dörren
så låser jag in dig i buren igen
om det är det du vill.

MONSTRET Vill stanna här i buren.
Här i buren är jag skyddad
om du låser buren
snälla snälla snälla.

DOTTERN Nä.

MONSTRET Ge hit nyckeln!

DOTTERN Den här nyckeln?
som jag tog ifrån dig.
Du har ju kunnat låsa upp när som helst
du har aldrig varit fången.
Varför har du inte kommit ut?

MONSTRET Våga inte.
När klockorna i kyrkan klämtar
då kommer dom.

DOTTERN Vilka kommer?

MONSTRET I gryningen kommer
mormor och morfar
ner ifrån lägenheten
där ljuset aldrig släcks
allra högst upp
i höghuset.
Då krälar dom
ner för alla trapporna
ner för kullen
över grusplanen
förbi kyrkan
och gymnastiksalen
och gatuköket
och sen genom tunneln
under stora vägen
och sen är dom här.

DOTTERN Dom är väl inte farliga heller?

MONSTRET Mormor och morfar
äter barn.

DOTTERN Det gör ju du också.

MONSTRET Bara försökte äta ju
aldrig ätit nåt.

DOTTERN Jag har aldrig varit hos mormor och morfar:
jag får inte gå dit.
Men dom ringer ibland
och vi pratar på telefon
och dom verkar snälla.

MONSTRET Dom inte snälla.

DOTTERN Du ljuger igen.
Jag ska gå och hälsa på dom
och du ska öppna dörren
och släppa ut mig.

DOTTERN *placerar golvlampan så att den lyser in under bordet.*

DOTTERN Nu kan mormor och morfar se dig.
Dom kan se dig från fönstret:
dom kommer se att du gömmer dig under bordet.

MONSTRET Jag öppnar!
sen låter du mig vara.

MONSTRET *kommer fram, på väg till ytterdörren när MAMMAN
störtar in med pottan i hand.*

MAMMAN Ni får inte!
(Hotar med pottan.)
Kommer ni hit
kastar jag bajs i skallen på er.

DOTTERN Jag ska gå till mormor och morfar
jag ska bo där istället.
Du är för konstig att bo hos.

MAMMAN Du vet ingenting.
Din mormor och morfar
vår mamma och pappa
dom vill du inte bo hos
dom gör illa barn.

DOTTERN Jag fattar inte.

MAMMAN Det är det jag säger:

MAMMAN du förstår inte
sånt som vuxna förstår.

DOTTERN Nä jag fattar inte.
Du sa att min mormor och morfar
är din mamma och pappa
och din mamma och pappa också:
då är ju ni syskon.

MONSTRET Syskon jo.

MAMMAN Jo
vi är väl syskon.

DOTTERN Ja men då är ju vi en familj.

Paus.

DOTTERN Men om vi är en familj
kan vi inte göra sånt
som familjer gör?
Det är morgon.
Kan vi inte äta frukost
tillsammans?
Det är väl sånt
som familjer gör?

DOTTERN *sätter sig vid bordet. Därefter följer MONSTRET och till
sist även MAMMAN.*

DOTTERN Det här är ju jättebra:
att vi sitter runt bordet
tillsammans.
Vad ska vi äta?

MONSTRET Kött.

MAMMAN Bacon.

MONSTRET Mmm bacon
och ägg.

DOTTERN Det är inte nyttigt till frukost.
Och jag vill inte ha kött.

MONSTRET Jag vill ha kött.

MAMMAN Jag vill också ha kött.

DOTTERN Jag vill ha yoghurt.

Paus.

DOTTERN Då struntar vi i att äta då.

MAMMAN Ja jag behöver ingen mat.

MONSTRET Men bebis måste äta?

MAMMAN Bebisen måste inte alls äta.

MONSTRET Bebis behöver väl mjölk
mest hela tiden?

DOTTERN Jag har aldrig sett den äta.

MONSTRET Bebisar äter
mest hela tiden.
Och dom skriker också.

DOTTERN Jag har aldrig hört den skrika.

MONSTRET Konstig bebis.

DOTTERN Jag har aldrig fått se den heller.

MAMMAN Jag vet inte vad du pratar om
med mormor och morfar
när ni pratar på telefon.
Jag tror ni har nåt fuffens för er:
du och dom tillsammans.

DOTTERN Vi pratar inte om nåt särskilt:
dom frågar hur det går i skolan
och jag ljuger
och säger att det går bra.

MAMMAN Mormor och morfar
vill göra illa min bebis
och du kanske planerar att hjälpa dom.
Jag vet inte
om jag kan lita på dig.

MONSTRET Klart dom inte har nåt fuffens för sig
aldrig ens träffats har dom.

MAMMAN Jaha
ska du komma här och försvara dom.

MONSTRET Ungen din vet inget ens
vet inte ens hur farliga dom är.

MAMMAN Fräs inte åt mig!
du är ju inte det minsta normal.
Titta på dig själv

MAMMAN du är så blek att du nästan är genomskinlig.

MONSTRET Bättre vara genomskinlig än genomstekt.

MAMMAN Det betyder ju inte nåt.
Du är inte normal du.

DOTTERN Men bråka inte.

MONSTRET Genomstekt är du
legat för länge i pannan
köttet har blivit torrt
Men bebis säkert saftig och fin.

MAMMAN Nu får det vara nog från dig!
passa dig så jag inte öppnar åt mormor och morfar!

MONSTRET *rycker tag i byllet, tyget rullas ut: det är tomt!*

MONSTRET Ingen bebis?

DOTTERN Var är bebisen?

MAMMAN Finns ingen bebis.
(Paus.)
Jag ville ha en bebis
en liten en
som jag kunde skydda.
Du är för stor.
Jag kan inte skydda dig längre.

DOTTERN Kan du väl?
du är ju mycket större än mig.

MAMMAN Jag vill inte gå ut

MAMMAN

där ute.

Det är så mycket folk
överallt.

Man går på trottoaren på stora vägen
och det går folk förbi
och det går inte att komma undan.

Vad ska man göra?

Man kan inte vända sig om och springa
då tror dom man är konstig.

Och man kan inte springa över gatan
hur som helst

då blir man påkörd.

Så man måste fortsätta gå
rakt fram

fastän där är ett gäng jätteläskiga killar
på väg rakt mot en.

Allt man kan göra

är att titta ner i trottoaren medan man går
och hoppas att dom inte hoppar på en.

MONSTRET

Jag är rädd för gubbarna

dom äckliga

som glor på en
på bussen.

Allt man kan göra

är att titta ner i knäna

och låtsas som ingenting.

Och så kommer man till sin hållplats

och så väntar man och ser

om den äcklige gubben också tänker hoppa av.

Det gör han inte

men dörrarna hinner stängas

så man får åka med till ändhållplatsen.

Och gubben bara fortsätter glo.

Och sen när man hoppat av

MONSTRET och är på väg hem
och går längs vägrepen
då hör man hur en bil saktar in bakom en.
Jag vänder mig om
och blir bländad av framljusen.
Jag kan inte se vem som sitter i bilen.
Tänk om bildörren öppnas.
Tänk om nån tar tag i mig.
Tänk om nån tar tag i mig och drar in mig i bilen.

DOTTERN Men tänk om det *inte* händer.
Tänk om bilen bara kör förbi.

MONSTRET Men tänk *om* det händer.

MAMMAN Miljarder människor går ut
varje dag
och inget farligt händer dom.
Jag vet det.
Men jag är rädd i alla fall
för några människor går ut
och kommer aldrig mer tillbaka.

MONSTRET *går till fönstret och tittar ut.*

MAMMAN Stå inte där.
Dom kan se dig.

DOTTERN Var dom så elaka mot er?
(*Paus.*)
Dom var elaka mot er
mormor och morfar
när ni var små.
Men nu är ni stora.
Ni behöver inte vara rädda längre.

MAMMAN Men vi är det
vi är rädda
båda två.
Och jag tror att du är lite rädd du också.

DOTTERN Nä.

MONSTRET Du var rädd för mig.

DOTTERN Var jag inte alls!

MAMMAN Men man kan ju vara rädd för att göra en sak
men göra det ändå
fast man är rädd.

MONSTRET Det kan man
om man vågar.

MAMMAN Om man vågar.

MONSTRET *öppnar dörren, som visar sig öppnas utåt.*

DOTTERN Vi kan väl gå ner till gatuköket
och äta vegoburgare.
Därifrån ser vi ju mormor och morfars hus.
Och om dom kommer
kan vi springa in igen.

MAMMAN Jag vet inte.

MONSTRET Jag vill till gatuköket.

MAMMAN (*Till DOTTERN.*)
Men du får hålla mig i handen då.

MONSTRET Jag hatar vegoburgare
jag vill ha en tvåhundrogrammare
död ko
mmm.

De kryper under kättingen och går ut tillsammans.

Telefonen ringer.